

**Oświadczenie złożone przez senatorów:
Henryka Woźniaka, Władysława Sidorowicza, Piotra Zientarskiego,
Jana Olecha, Grażynę Sztark, Mieczysława Augustyna,
Stanisława Jurcewicza, Edmunda Wittbrodta, Małgorzatę Adamczak,
Kazimierza Kleinę, Stanisława Iwana oraz Leona Kieresa,
na 73. posiedzeniu Senatu
w dniu 31 marca 2011 r.**

Oświadczenie skierowane do minister rozwoju regionalnego Elżbiety Bieńkowskiej

Szanowna Pani Minister!

Pragniemy wyrazić naszą satysfakcję, że w ślad za inicjatywą marszałków województw zachodniej Polski w ramach prac nad „Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania kraju 2030” powstaje idea wyodrębnienia zachodniej Polski i Pomorza Środkowego w strukturze zagospodarowania przestrzennego kraju. Jako senatorowie z zachodnich okręgów wyborczych kraju witamy tę inicjatywę z wielką radością, albowiem doświadczenia z wdrażania programu dla wschodniej Polski w ramach aktualnej perspektywy budżetowej Unii Europejskiej pokazują, że warto wspierać obszary znajdujące się na pograniczu, pokazują, jak dobre efekty daje makroregionalna koncentracja środków finansowych na zadaniach mających charakter wielofunkcyjny.

Polska zachodnia oraz Pomorze Środkowe mają wiele bardzo podobnych problemów infrastrukturalnych, problemów społecznych, problemów gospodarczych. Są one wynikiem niegdysiejszej wspólnej historii ziem rozciągających się wzdłuż Odry, a także bardzo głębokich przemian, jakie dokonywały się właśnie tutaj po 1945 r. – nacjonalizacji i kolektywizacji. Są też skutkiem transformacji ustrojowej ostatniego dwudziestolecia. Do dzisiaj widoczne są gospodarcze, infrastrukturalne oraz społeczne konsekwencje zapaści i upadku większości socjalistycznych molochów przemysłowych, całkowicie niedostosowanych do realiów gospodarki rynkowej, likwidacji państwowych gospodarstw rolnych, a także garnizonów wojskowych, dlatego też cały ten obszar zasługuje na odrębne potraktowanie w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju. Bez tego w coraz większym stopniu jako całkowicie realna jawi się perspektywa peryferyzacji i wyludniania się zachodniej Polski i Pomorza Środkowego.

Mamy jednocześnie świadomość, że zachodnie pogranicze będzie z czasem coraz bardziej ciężać ku Berlinowi. Zdajemy sobie sprawę z ogromnego potencjału aglomeracji berlińskiej i z siły jej oddziaływania. Taka perspektywa jest zarysowana w KPZK 2030. Jest ona konsekwencją dynamicznie toczących się procesów integrowania się regionów transgranicznych w coraz bardziej jednoczącej się Europie. Taki zapis musi jednak niepokoić, albowiem poniekąd zakłada, że zachodnia Polska poprzez ciężenie ku Berlinowi będzie w długiej perspektywie czasowej rozluźniać więzi z centrum kraju. Jednakże przy pewnej dozie wyobraźni oraz dużej determinacji można, a nawet trzeba dostrzegać możliwość wykreowania silnego obszaru gospodarczego integrującego zachodnią Polskę wokół osi: Słupsk – Koszalin – Piła – Poznań – Leszno – Wrocław. Z drugiej zaś strony wokół osi: Świnoujście – Szczecin – Stargard – Gorzów – Zielona Góra – Legnica – Wrocław. Taki obszar gospodarczy byłby w stanie równoważyć potencjał aglomeracji berlińskiej i poprzez ciężenie Poznania do Warszawy integrować zachodnią Polskę z centrum kraju i jego stolicą.

Szanowna Pani Minister! Dzielimy się powyższymi uwagami, wiedząc, że mają charakter regionalny, na tyle jednak są istotne z punktu widzenia integralności państwa i zapewnienia spójności rozwoju na dużym obszarze zachodniej Polski, że czynimy to w przekonaniu, iż Ministerstwo Rozwoju Regionalnego po programie dla Polski wschodniej przygotowuje, do sfinansowania z Funduszu Spójności w perspektywie budżetowej Unii Europejskiej 2014–2020, odrębny program regionalny dla Polski zachodniej, która każdego dnia zmagą się z twardą konkurencją rynkową z o wiele przecież silniejszym sąsiadem zza Odry.

Z uszanowaniem
Henryk Woźniak
Władysław Sidorowicz
Piotr Zientarski
Jan Olech
Grażyna Sztark
Mieczysław Augustyn

Stanisław Jurcewicz
Stanisław Jurcewicz
Edmund Wittbrodt
Małgorzata Adamczak
Kazimierz Kleina
Stanisław Iwan
Leon Kieres